

Το μέρος που είναι η καρδιά επήγαινε να πετάξει (Άγιος Πορφύριος Κausοκαλυβίτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

f99abe01004e55861ffe30d81bd582e8_M

Στο «Μετά φόβου Θεού»

πολλοί πατέρες κοινώνησαν. Έβαλα κι εγώ μετάνοια και μετέλαβα.

Από τη στιγμή που μετέλαβα, μου ήλθε μια χαρά υπερβολική, ένας ενθουσιασμός. Μετά την ακολουθία έφυγα στο δάσος μόνος μου, γεμάτος χαρά και αγαλλίαση.

Τρέλα! Νοερώς έλεγα την Ευχαριστία πηγαίνοντας για την Καλύβα. Με πάθος έτρεχα μες στο δάσος, πηδούσα απ' τη χαρά μου, άνοιγα σ' έκταση τα χέρια μ' ενθουσιασμό, δυνατά και φώναζα: «Δόξα Σοι ο Θεοσοός! Δόξα Σοι ο Θεοσοός!».

Ναι, τα χέρια μου μείνανε ξερά, γίνανε κόκκαλο, ξύλο κι ανοιγμένα ίσια σχημάτιζαν με το σώμα μου σταυρό. Δηλαδή, αν με έβλεπες απ' το πίσω μέρος, θα έβλεπες ένα σταυρό. Το κεφάλι μου σηκωμένο προς τον ουρανό, το στέρνο ετέντωνε με τα χέρια να φύγει για τον ουρανό. Το μέρος που είναι η καρδιά επήγαινε να πετάξει.

Αυτό που σας λέω είναι αλήθεια, το είχα πάθει. Πόση ώρα ήμουν σ' αυτή την κατάσταση δεν ξέρω. Όταν συνήλθα, έτσι όπως ήμουν, κατέβασα τα χεράκια μου και σιωπηλός με δάκρυα προχώρησα πάλι με βρεγμένα τα μάτια μου.

Γέροντος Πορφυρίου Κausοκαλυβίτου, Βίος και Λόγοι, εκδ. Χρυσοπηγής

Πηγή: ekklisiaonline.gr